

[Hans Pinstrup.]

strækkelige, og jeg kan give Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Bomholts Udtalelse om at overveje, om det ikke kunde gaa at betale hele Præmien. Det vil være overordentlig vanskeligt i Praksis midt i Fangstperioden at afgøre, hvilke Baade der har en Fangst, der betinger, at vedkommende Fisker selv skal udrede denne Forsikring.

Saa alvorlige som Forholdene er for Fiskerierhvervet, bør der aabnes Adgang til en nærmere Drøftelse med Ministeren i et Udvalg om adskillige af Forslagets Enkeltheder. Der bør endvidere i Udvalget blive Lejlighed til at høre Formændene for Fiskernes Hovedorganisationer udtale sig om deres Erhvervsforhold, saa meget mere som det er mig bekendt, at disse Formænd ønsker dette. Jeg skal derfor udtale Ønsket om, at vi faar en Drøftelse af en Række Enkeltheder i et Udvalg, og paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige vor Medvirkning til en hurtig Gennemførelse af denne Lovgivning paa det sagligste og bedste Grundlag.

Der er af nordjyske Fiskere klaget over, at et stort Antal Miner i den senere Tid er blevet sænket omkring Læsø, Skagerak og Kattegat, Miner, som Fiskerne maa regne med at kunne faa i Garnet til betydelig Ulykke og Besvær. Det er mig bekendt, at Klager herover er indsendt gennem Dansk Fiskeriforening til Ministeriet, og jeg vil gerne spørge Ministeren, om der bliver foretaget Foranstaltninger, saa Minerne i hvert Tilfælde ikke sænkes paa Fiskepladserne. At Fiskeriet kæmper med meget betydelige Vanskeligheder, er man sikkert fra alle Sider i denne Sal enig om, og der kan ikke være Tvivl om, at jo mere samlet Erhvervet staar, des stærkere bliver dets Indflydelse, og des lettere bliver det at finde Veje til Hjælp for dette Erhverv som Helhed. Det er en Opgave for Erhvervet, og jeg mener ligesom det ærede Medlem Hr. Bomholt, at der inden for Fiskerorganisationerne bør optages Drøftelse af visse af Fiskerierorganisationernes Forhold.

Fibiger: Vi har i de sidste Par Dage indgaaende drøftet Landbrugets Forhold og Vanskeligheder paa forskellig Vis, og det skal jeg selvfølgelig ikke komme ind paa her, hvor vi beskæftiger os med Fiskerierhvervet, men jeg ønsker at sige, at naar man taler om Landbrugets vanskelige Forhold, saa er der vist ingen Tvivl om, at Fiskeriet er i en endnu vanskeligere Situation. For Landbruget er det da i hvert Tilfælde saaledes, at vi er paa Landjorden og har Tag over Hovedet og den Slags Ting,

men Fiskerne, der skal gaa ud i disse vanskelige Tider, hvor Minerne driver rundt, yder i Virkeligheden en betydelig Indsats for at holde deres Erhverv oppe, og de viser, at de vil gøre, hvad de kan, for at ernære sig selv og deres Familier. Under saadanne Forhold er det naturligt, at Staten kommer Erhvervet som saadant til Hjælp. Det har jo ved Esbjerg til Tider været saadan, at Fiskerne ikke kunde komme ud paa Grund af Minefaren, og de har saa selv prøvet paa forskellig Maade at lægge deres Bedrift om; de er taget ud fra Thyborøn og andre Steder. Ogsaa med Hensyn til Afsætningen lader det til, at Vanskelighederne nu vil blive store, efter hvad der meddeles derovre fra.

Der har været Forhandlinger med Fiskerierorganisationerne om at finde frem til en Lovgivning, der kunde yde nogen Hjælp, og det forekommer mig, at Ministeriet ikke skulde have skaaret de Fordringer ned, som kom fra Organisationerne, da jeg synes, at de var meget rimelige og ikke kunde dreje sig om ret store Beløb. Jeg lægger altid Vægt paa, at naar man forhandler med Organisationer og de viser Vilje til at gaa ind paa den Linie, som Ministeriet anser for den rigtige, saa skal man i nogen Maade opfylde de Ønsker, de har.

Med Hensyn til de Laan, der skal ydes, synes jeg, det er noget rigeligt, at man baade vil forlange, at de selv skal klare de 25 pCt., og desuden, at de skal have Garanti for en Trediedel fra Kommunerne. Jeg tror, at saa vil det blive meget vanskeligt for en hel Del af Fiskerne at komme i Besiddelse af det Beløb, der skulde stilles til Raadighed til Fiskeredskaber, Redskabsdele, Tvist, Tovværk o. s. v., og derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Landbrugsminister at ændre dette noget, i hvert Fald saaledes, at den Procentdel, der skal skaffes Garanti for fra Kommunen, sættes ned, og maaske ogsaa den Procentdel, de selv skal have.

Endvidere ønsker jeg at sige med Hensyn til Indtægterne, at jeg tror, de ligger meget forskelligt i 1938 og 1939, og man bør derfor tage Hensyn til de Indtægter, der fremkommer nu, saaledes at de, der maaske ingen Fortjeneste har haft netop i den sidste Tid, men har tjent noget i 1938, ikke skal være afskaaret fra at komme i Betragtning, hvis ellers Forholdene gør det ønskeligt.

Begge de to foregaaende Ordførere har talt om Krigsforsikringen, og her synes jeg ogsaa, der er en Ting, man maa have ændret. Naar Lovforslaget hedder: For-